

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/136/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613211142
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613211142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci žalobcu: C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. L., K. R. XXXX, právne zastúpeného JUDr. Jiřím Martausom, advokátom, so sídlom M. G., M. D. XXX/XX, proti žalovanej: L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. M. XXX, právne zastúpenej JUDr. Petrom Jančim, advokátom, so sídlom M. G., I. XXX, v konaní o zaplatenie 3 250 000,- Kč s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/267/2013-96 zo dňa 10.10.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 800,82 eur na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Petra Jančiho, v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu, aby žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 3 250 000,- Kč spolu s ročným úrokom z omeškania 5,5 % od 23.10.2013 do zaplatenia žalobcovi, zamietol.

Okresný súd sa zaoberal otázkou svojej právomoci, pričom ako kolíznu normu použil Nariadenie Rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a v obchodných veciach (s poukazom na to, že ide o konanie začaté pred 10.01.2015), konkrétne čl. 24. Vzhľadom na hmotnoprávny základ žalovaného nároku by prichádzala do úvahy právomoc súdov v Českej republike, ale s poukazom na to, že žalovaná sa súdneho konania zúčastnila bez toho, aby namietala absenciu právomoci slovenského súdu, mal okresný súd svoju právomoc danú.

Pri posúdení, ktoré právo je rozhodné na posudzovaný prípad, vychádzal zo Zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, z ktorého ustanovení § 2, § 4, § 10 ods. 1, 3, § 11, § 15 vyplýva, že rozhodným právom je právo Českej republiky. Súd preto na konanie aplikoval Občiansky zákonník účinný v Českej republike do 31.12.2013 s poukazom na prechodné a záverečné ustanovenia zákona č. 89/2012 Sb. účinného od 01.01.2014 a skutočnosť, že účastníci ani netvrdili dohodu o tom, že ich právny vzťah sa spravuje ustanoveniami zákona č. 89/2012 Sb. Okresný súd aplikoval na danú vec tak ustanovenia § 39, § 106 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, postupujúc podľa označenej právnej úpravy, súd žalobe vyhovieť nemohol. Obsah záväzku z 28.06.1999 právnej predchodkyne žalovanej PhDr. T. F., ktorým prijala povinnosť zaplatiť kúpnu cenu nehnuteľnosti, ktoré jej v ten istý deň boli darované manželmi C. a T. F., je potrebné posudzovať v spojení s obsahom samotnej darovacej zmluvy z uvedeného dňa, čo vyplýva nielen z označenia záväzku (záväzok k darovacej zmluve), ale

aj z výpovede samotného žalobcu pred dožiadaným súdom. Pojmovým znakom darovacej zmluvy podľa § 628 (nielen) českého Občianskeho zákonníka je bezodplatnosť. Bezodplatnosť znamená, že obdarovaný sa nezaväzuje poskytnúť nijakú protihodnotu daru vyjadriteľnú v peniazoch. S darovaním môže byť spojený len záväzok obdarovaného na protislužbu v prospech darcu, ktorá však nemá majetkový charakter. Darovaním nie je ani darovanie s príkazom (donatio sub modo), aby obdarovaný urobil alebo neurobil niečo, čo má pre darcu majetkový význam. Ako vyplýva z obsahu samotnej darovacej zmluvy, táto spĺňa všetky zákonné náležitosti a je platná. Výpoveďou žalobcu je preukázané, že z titulu rodinného vzťahu s obdarovanou tejto nehnuteľnosti nepreviedol odplatne, ale bezodplatne daroval. Na druhej strane žalobca ako jeden z darcov žiadal zabezpečenie pre seba a svoju manželku, ale aj pre svojho syna a jeho obdarovanú manželku v podobe vyplatenia polovice kúpnej ceny v prípade následného odplatného prevodu nehnuteľností. Takýto postup však zákon nepripúšťa. Ak chcel mať darca z prevodu nehnuteľností prospech, mohol ich hneď previesť odplatne. V rozpore s podstatou darovania je potom záväzok prijatý právnu predchodkyňou žalovanej v ten istý deň, kedy prijala dar, vyplatiť darcom polovicu kúpnej ceny darovanej nehnuteľnosti v prípade jej predaja. Darca však nemal legitímne právo obmedzovať novú vlastníčku darovaných nehnuteľností v dispozícii s nimi, ani v dispozícii s financiami získanými za ich prípadný následný odplatný prevod. Nedovolený právny úkon je absolútne neplatný, a takýmto je aj uvedený záväzok právnej predchodkyne žalovanej, pretože odporuje kogentnej právnej úprave darovania, je contra legem. Navyše, svojimi dôsledkami tento právny úkon sleduje nedodržanie zákona, keďže na podnet žalobcu ako jedného z darcov sa právna predchodkyňa žalovanej mala zaviazat' platiť odplatu v prípade predaja veci, ktorú získala darovaním. Právna predchodkyňa žalovanej v deň prijatia tohto záväzku však nebola vlastníčkou darovanej veci, pretože vlastníctvo nadobudla až povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Až po nadobudnutí vlastníckeho práva (čo je vecno-právny, nie záväzkovo-právny účinok darovacej zmluvy) bola oprávnená predmet vlastníctva užívať, požívať, disponovať ním, brať z neho úžitky a pôžitky. Právny záväzok právnej predchodkyne žalovanej z 28.06.1999, posudzujúc jeho neplatnosť so zreteľom na okolnosti tohto prípadu v okamihu, keď k právnomu úkonu došlo, je v rozpore so zákonom, s právnu úpravou darovania, s jeho cieľom a zmyslom (ratio legis). Ak právna predchodkyňa žalovanej, podľa jej tvrdenia žalobcovi, plnila, žalobca prijal plnenie bez právneho dôvodu vo forme bezdôvodného obohatenia, ktoré je povinný vydať.

Ak by aj bol tento záväzok z 28.06.1999 právnej predchodkyne žalovanej platný, potom by sa žalobca mohol za splnenia zákonných podmienok domáhať splnenia dlhu, nie náhrady škody. V tejto súvislosti však súd poukazuje na potrebu zistenia, či vôbec a ako bola dohodnutá splatnosť dlhu. Pojmovým znakom nároku na náhradu škody je porušenie právnej povinnosti, ku ktorému môže dôjsť protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť vykonané v prípade, ak sa môže veriteľ domáhať plnenia zo zmluvy. V žalovanom prípade sa žalobca plnenia z neplatného právneho úkonu nemôže domáhať, preto nemohlo dôjsť ku vzniku škody. Možno len súhlasiť s obranou žalovanej spočívajúcou v tom, že zo strany žalobcu ide o účelovú žalobu a účelové tvrdenia smerujúce k tomu, aby mohol tvrdiť premlčanie záväzku žalovanej (ak by existoval) v 10-ročnej premlčacej dobe, keďže plnenie zo záväzkového vzťahu sa premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe. V prípade platnosti záväzku by bolo navyše potrebné skúmať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keďže druhou účastníčkou právneho úkonu bola aj jeho vtedajšia manželka T. F..

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. V konaní bola úspešná žalovaná, ktorá navrhla prisúdenie náhrady vzniknutých trov právneho zastúpenia. Odmena za jeden úkon právnej služby je podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 672,21 eur (keďže 3,25 mil. Kč podľa kurzu k 23.10.2013 predstavuje 125.886,04 eur); žalovanou bola uplatnená vo výške 658,93 eur a patrí za prípravu a prevzatie zastúpenia z 25.09.2014 a za zastúpenie na pojednávaní 10.10.2014, spolu vo výške 1.317,86 eur. Za každý úkon právnej služby patrí tzv. režijný paušál 8,04 eur, spolu za dva úkony 16,08 eur. Nakoľko je právny zástupca žalovanej plateľom dane z pridanej hodnoty, patrí odmena a režijný paušál zvýšené o 266,79 eur (20 % z 1.333,94 eur). Spolu sú trovy právneho zastúpenia, vzniknuté žalovanej vo výške 1.600,73 eur. Na ich zaplatenie s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. súd zaviazal žalobcu k rukám advokáta, zastupujúceho žalovanú. Súd skúmal, vzhľadom na vek žalobcu a výšku trov právneho zastúpenia patriacich žalovanej, dôvody vhodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie alebo zníženie náhrady trov, ale ich existenciu nezistil. Na prvom mieste treba zdôrazniť, že ide o účelovú žalobu, ktorej skutkové tvrdenia sú prispôsobené možnosti posudzovať vec v rámci plynutia 10-ročnej premlčacej lehoty, čo je špekulatívny postoj k uplatneniu práva hraničiaci s jeho zneužitím. Súd

posudzoval aj vzťah účastníkov konania. Žalobca je starým otcom žalovanej, ich vzťah je niekoľko rokov narušený. Namiesto poskytnutia opory a pocitu rodiny po úmrtí matky žalovanej sa žalobca snaží o zisk financií, ktoré žalovaná zdedila, nevediac o pozadí a okolnostiach, za ktorých ho získala jej matka. Ani okolnosti získania majetku matkou žalovanej (darovanie od žalobcu a jeho manželky) nemožno hodnotiť v neprospech jej právnej nástupkyne.

Voči citovanému rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote žalobca. Nestotožňuje sa s právnym názorom súdu prvého stupňa, že zákon nepripúšťa, aby sa darca s obdarovaným dohodol, že v prípade predaja predmetu daru obdarovaným tretej osobe obdarovaný zaplatí darcovi polovicu kúpnej ceny, ktorú za predaj daru obdrží a že takýto právny úkon je nedovolený a absolútne neplatný. Žalobca a jeho zosnulá manželka prejavili vôľu obdarovať právnu predchodkyňu žalovanej tak, aby sa táto bezodplatne stala vlastníčkou veci uvedenej v darovacej zmluve, ktorej vlastníčkou sa obdarovaná následne aj na základe darovacej zmluvy stala. Pokiaľ sa potom účastníci právneho úkonu dohodli, že v prípade prevodu vlastníctva daru obdarovanou za odplatu na inú osobu im táto zaplatí polovicu kúpnej ceny, tak sa nejedná o podmienený dar. Podmienený nie je ani následný predaj daru obdarovanou, prípadne jeho scudzenie iným spôsobom, pretože obdarovaná ho mohla bez splnenia akýchkoľvek predchádzajúcich podmienok previesť do vlastníctva iného. Závazok obdarovanej zaplatiť darcom polovicu obdržanej kúpnej ceny z predaja nijakým spôsobom neobmedzoval obdarovanú slobodne sa rozhodnúť, komu, kedy a za akých podmienok dar následne predá. Ak sa obdarovaný slobodne zaviazal v prípade predaja daru inej osobe zaplatiť obdarovanému polovicu z kúpnej ceny, tak takýto záväzok neodporuje ani dobrým mravom. Skôr o porušení dobrých mravov by bolo možné uvažovať vtedy, ak sa obdarovaný akýmkoľvek spôsobom zbaví darovanej veci, pretože darca prejavil vôľu, aby bol obdarovaný vlastníkom konkrétnej veci špecifikovanej v darovacej zmluve. Závazok matky žalovanej spísaný v listine zo dňa 28.06.1999 je potom podľa názoru žalobcu možný a platný. Na jeho platnosti nič nemení ani skutočnosť, že v čase prijatia záväzku PhDr. T. F. ešte nebola vlastníčkou daru z dôvodu, že ešte nebol povolený vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy v katastri nehnuteľností. Darovacia zmluva v čase záväzku už bola totiž platná a záväzok obdarovanej smeroval do budúcnosti. Právna predchodkyňa žalovanej potom porušila svoju platnú právnu povinnosť, čím nepochybne žalobcovi vznikla finančná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s porušením povinností, nakoľko ak by k porušeniu záväzku nedošlo, tak by sa hodnota jeho majetku zvýšila o 3,250.000,- Kč vo forme peňazí. Právna predchodkyňa žalobkyne svoj záväzok nepochybne porušila úmyselne, pretože finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala zaplatiť žalobcovi, nezaplatila, hoci jej to finančné a majetkové pomery umožňovali. Skutočnosť, že nesplnenie záväzku bolo úmyselné, je preukazované aj súčasným postojom žalovanej, ktorá sa nebráni tým, že nemá finančné prostriedky na zaplatenie dlžnej sumy, ale odmieta ju úmyselne zaplatiť z rôznych iných dôvodov. Žalobca preto žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že návrhu žalobcu vyhovie.

Žalovaná vo vyjadrení udáva, že prvostupňový súd vykonal v predmetnej veci rozsiahle dokazovanie, pričom správne zistil a vyhodnotil predmetnú vec tak po skutkovej stránke, ako aj právnej stránke. Súd sa v odôvodnení vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré mali podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci, pričom je zrejmé, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a ako vec právne posúdil. Rozsudok je podľa jej názoru vecne správny, je vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Naďalej zotrváva na všetkých skutočnostiach uvedených v priebehu konania. Má za to, že záväzok prevzatý právnou predchodkyňou žalovanej je absolútne neplatným právnym úkonom. Stotožňuje sa s odôvodnením súdu v tom zmysle, že pojmovým znakom darovacej zmluvy je jej bezodplatnosť. Uvedené znamená, že obdarovaný sa nesmie zaviazat' na poskytnutie nijakej protihodnoty daru vyjadriteľnej v peniazoch. Darca potom nemal legitímne právo obmedzovať novú vlastníčku darovanej nehnuteľností v ďalšej dispozícii s nehnuteľnosťou. Navyše je toho názoru, keby aj záväzok prevzatý právnou predchodkyňou bol platný, žalobca sa mohol domáhať splnenia dlhu zo záväzkového vzťahu a nie náhrady škody. V takomto prípade by však bol nárok navrhovateľa premlčaný. Rozsudok okresného súdu žiada preto potvrdiť a zaviazat' navrhovateľa na úhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) rozsudok okresného súdu postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny.

Navrhovateľ v podanej žalobe uvedením skutkového stavu veci a petitom žaloby vymedzuje predmet konania, ktorým je súd v zmysle ust. § 153 ods. 2 O. s. p. viazaný. Hoci navrhovateľ v podanej žalobe alebo v priebehu konania môže uplatnený nárok aj právne kvalifikovať, touto právnou kvalifikáciou súd nie je viazaný v zmysle zásady iura novit curia (súd pozná právo).

Navrhovateľ sa v podanej žalobe domáhal plnenia na základe právneho úkonu právnej predchodkyne žalovanej zo dňa 28.06.1999 označeného ako „Závazek ke smlouvě darovací“, ktorý právny úkon urobila PhDr. T. F. v deň uzatvorenia darovacej zmluvy a zaviazala sa v tomto úkone pre prípad predaja darovanej nehnuteľnosti uhradiť polovicu kúpnej ceny k rukám darcov.

Navrhovateľ odvodzoval právo na zaplatenie požadovanej finančnej sumy z porušenia tohto záväzku, keď právna predchodkyňa žalovanej, napriek tomu, že nehnuteľnosť predala, nevyplatila mu polovicu obdržanej kúpnej ceny, na ktorú mu podľa jeho tvrdenia v zmysle uvedeného jednostranného právneho úkonu právnej predchodkyne žalovanej vznikol nárok. Okresný súd ako hlavný právny dôvod zamietnutia podanej žaloby, vychádzajúc zo strany 7 napadnutého rozsudku jeho odôvodnenia, kvalifikoval tento právny úkon ako neplatný.

Pokiaľ ide o skutkové a právne závery súdu vo vzťahu ku kvalifikácii tohto právneho úkonu ako neplatného, odvolací súd považuje jeho právny záver za predčasný a pre kvalifikáciu tohto úkonu ako platného alebo neplatného by bolo nutné uskutočniť rozsiahlejšiu skutkovú a právnu kvalifikáciu uvedeného právneho úkonu, bližšie sa zaoberajúc vôľou účastníkov pri vyhlásení právnej predchodkyne žalovanej, ale samozrejme, ako na to poukázal správne prvostupňový súd, aj v súvislosti s uzatváraním darovacej zmluvy, keďže išlo o právne úkony, ktoré mali časovú a vecnú súvislosť. Z uvedeného hľadiska by bolo potrebné uskutočniť podrobnejšiu analýzu uvedeného právneho úkonu čo do jeho právnej kvalifikácie, pričom je predpoklad, že takýto postup by si vyžiadal uskutočnenie ďalších úkonov súdu. Takýto postup by však nebol hospodárny z nasledovných dôvodov:

Pokiaľ by aj záver okresného súdu o neplatnosti uvedeného právneho úkonu bol nesprávny a tento záväzok z 28.06.1999 by bol platný, zamietnutie žaloby zo strany prvostupňového súdu je vecne správne. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym záverom okresného súdu, ktorý síce okresný súd vyslovil iba okrajovo, ale je vecne správny, a to že z hľadiska právnej kvalifikácie nejde o nárok na náhradu škody, ale o plnenie zo záväzkového vzťahu, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe. Z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany odporkyne by aj v prípade existencie tohto nároku nebolo možné nárok žalobcovi priznať.

Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, hoci žalobca vymedzil nárok v žalobe ako nárok z titulu náhrady škody (z hľadiska právnej kvalifikácie), takéto právne kvalifikovanie pre súd nie je záväzné a súd je povinný uplatnený nárok právne kvalifikovať. Okresný súd správne uplatnený nárok posúdil ako nárok zo záväzkového vzťahu (pre prípad jeho platnosti). V uvedenom prípade, vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, je vylúčený vznik zodpovednostného právneho vzťahu. Hoci aj predpokladom vzniku právneho vzťahu zo zodpovednosti za škodu je porušenie právnej povinnosti (porušenie mimozáväzkovej povinnosti, ako aj porušenie zmluvnej povinnosti), i keď nespĺnenie zmluvnej povinnosti môže byť tiež jedným z predpokladov vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ, neprichádza aplikácia tohto ustanovenia do úvahy v prípade, ak žalobca od žalovaného žiada len splnenie povinnosti zo zmluvy (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 22.08.2001, sp. zn. 25Cdo 1569/99).

Na premlčanie nároku sa tak vzťahuje ust. § 101 Občianskeho zákonníka platného v Českej republike do 31.12.2013 (otázku rozhodného práva správne vyriešil prvostupňový súd), podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Keďže vychádzajúc z tvrdení žalobcu, ktorý právo na vyplatenie žalovanej sumy opieral o vyhlásenie právnej predchodkyne žalovanej zo dňa 28.06.1999 a k zaplateniu polovice kúpnej ceny malo dôjsť bezprostredne po predaji bytu, kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 20. mája 2005, pričom vklad tejto zmluvy do katastra bol povolený pod V 20011/05, z čoho vyplýva, že k nemu došlo ešte v roku 2005.

Žaloba bola na súd podaná dňa 23.10.2013, a teda je nepochybné, že premlčacia doba, ktorá začala plynúť najneskôr povolením vkladu kúpnej zmluvy, ktorým bol prevod vlastníctva bytu dokonaný, už v čase podania žaloby uplynula (aj keď nebol zistený presný dátum vkladu do katastra; podľa vkladového čísla je zrejmé, že sa tak stalo najneskôr v roku 2005; a pokiaľ by sa tak stalo aj v posledný deň roku 2005, 3-ročná premlčacia doba by už v čase podania žaloby bola uplynutá a uplynula by najneskôr posledným dňom roku 2008).

Z dôvodu, že odporkyňa účinne vznesla námietku premlčania aj v prípade konštatovania platnosti záväzku právnej predchodkyne žalovanej, by žaloba musela byť zamietnutá. Z hľadiska hospodárnosti konania preto nebolo dôvodné predlžovať konanie, vyhodnocujúc platnosť, resp. neplatnosť záväzku právnej predchodkyne žalovanej voči žalobcovi, keďže z hľadiska výsledku konania by z dôvodu premlčania toto pre žalobcu nemalo význam. Zamietnutie žaloby prvostupňovým súdom je tak vecne správne.

Z dôvodu, že právny záver o neexistencii zodpovednostného právneho vzťahu a o premlčaní vyslovil okresný súd iba okrajovo, z hľadiska zamedzenia prekvapivosti rozsudku odvolací súd upozornil účastníkov konania prostredníctvom ich právnych zástupcov na možnú zmenu právnej kvalifikácie súdu a použitie ustanovení § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 101 Občianskeho zákonníka o premlčaní, pričom právni zástupcovia sa k možnosti odlišnej právnej kvalifikácie a použitiu uvedených ustanovení nevyjadrili (hoci právny zástupca žalovanej na výzvu reagoval, k použitiu týchto ustanovení sa nevyjadril).

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý rovnako vykazuje vecnú správnosť.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Žalovaná bola v konaní úspešná, preto jej patrí náhrada účelne vynaložených trov konania z titulu právneho zastúpenia, ktoré jej vznikli vykonaním jedného úkonu právnej pomoci - vyjadrenie sa k odvolaniu, keď v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena za 1 úkon právnej pomoci predstavuje 658,93 eur, režijný paušál 8,39 eur + 20 % DPH predstavuje sumu 141,89 eur, spolu tak náhrada trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavuje 800,82 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.